

PARAULA DE BLOG

<http://lapanxadelbou.blogspot.com/>

Al grup de lectura de l'editorial Meteora s'ha triat, per a la propera trobada, un llibre de Patrick Modiano, *En el café de la juventut perduda*. Més enllà del contingut, el títol em sembla excel·lent. Els títols que fan referència a cafès tenen una estranya atracció. A casa nostra comptem amb cafès propis, que donen títol a diferents llibres de narracions. D'entrada em vénen al cap, per exemple: el *Cafè dels Homes Tristos*, de Víctor Mora; el *Cafè de la Granota*, de Jesús Moncada; el *Cafè de la Lluna Plena*, de Joana Trullàs, i en teatre, el de *la Marina*, de Sagarra. En castellà i, en general, en gairebé tots els idiomes, hi ha molts cafès literaris més o menys reeixits pel que fa al seu contingut, encara que en el tema dels cafès i de la literatura, tot són gustos i encara que ara mani el Nespresso de les capsulettes, a mi que no em toquin la cafetera italiana de rosca.*

IGNASI ARAGAY

TEXTURES

Hipàtia d'Alexandria

Divendres s'estrena *Ágora*, la pel·lícula d'Alejandro Amenábar sobre Hipàtia d'Alexandria, filòsofa, matemàtica i astrònoma, precursora de la revolució copernicana, assassinada un dia de març del 415 dC per fanàtics cristians. Aprofitant l'esdeveniment cinematogràfic, i per contrarestar els errors del film, quatre estudioses catalanes –Carme Garcia, Laura Ruiz, Lídia Puigvert i Lourdes Rué– han publicat, sota el segell editorial Hipatia, un llibre titulat *Hipatia de Alejandria*. L'obra matisa l'esquematisme de bons i dolents.

Les autores reconeixen que gràcies a Amenábar molta gent tindrà per primer cop notícies d'aquesta científica egípcia de finals de l'Imperi Romà. Elogien la bellesa de la pel·lícula, però alhora alerten dels errors que conté, a causa que "l'argument s'ha basat en un dels pitjors materials sobre Hipàtia, el del divulgador de la ciència Carl Sagan".

Quins són els errors de Sagan dels quals ha begut Amenábar? Que va morir als 45 anys, quan les recerques més rigoroses indiquen que devia tenir 60 anys o més quan un grup liderat per un tal Pere van sa-

quejar el carruatge on viatjava, la van arrossegar a l'església del Cesarion, allí la van matar amb fragments de ceràmica i després van cremar les seves restes als afores de la ciutat.

Segona confusió. Sagan la presenta enfrontada al cristianisme. Hipàtia no era cristiana, però, com a bona neoplatònica i pitagòrica, sí que era partidària de la convivència de religions i cultures pròpia del món bizantí. Gairebé tot el que se sap d'ella és a través dels escrits dels seus deixebles, especialment l'epistolari de Sinesi de Cirene, que era cristià i va arribar a bis-

<http://lescaboriesdenmontilla.cat/> <http://jmtibau.blogspot.com/>

Em plau compartir amb vosaltres que *Tens un racó dalt del món* ha resultat guanyador del premi Blocs Catalunya 2009 en la categoria de literatura, que al mateix temps és el premi Lletra, a l'apartat de blogs. Abans que res, vull agrair a tothom l'empenta que m'heu donat amb les vostres visites, comentaris i participacions, així com a l'extensa llista de persones i entitats que han col·laborat amb aquest blog en nombroses ocasions (il·lustradors, pintors, fotògrafs, escriptors, blogaires, dibuixants, editorials, cases rurals, etcètera). Continuo pensant que la col·laboració és un dels principals actius que fan gran la Catosfera. Gràcies.*

<http://ddrivertx.blogspot.com/>

L'altre dia portava un client cap al carrer Bac de Roda [l'autor és taxista]. A mig camí, que anàvem molt callats, li pregunto: "Tu saps qui era en Bac de Roda?". "*Pués un puente*", em diu. "No fotis!!! Es deia Francesc Macià i era el cap dels Miquelets i va ser penjat a Vic", li vaig explicar. Després vaig anar a recollir un client al carrer Pujades i tampoc sabia a qui estava dedicat aquest carrer: "No ho sé, si no jugava al Barça, no el conec", em va dir. Jo tampoc la vaig encertar, creia que era Nicolau Pujades, president de la Generalitat el 1455, però no, el carrer està dedicat a Jeroni Pujades: historiador, cronista i advocat barceloní. Això demostra que ens treuen dels carrers transversals de l'Eixample i molts ja no sabem qui eren. He decidit obrir un blog amb el nom i la biografia dels que donen nom als carrers de Barcelona. Evidentment els articles no seran meus, *xuclaré* informació d'on pugui. Aquí teniu el *link*: <http://carrersdebarcelona.blogspot.com/>*

ENTRE COMETES

"Els autors que escrivim en català, que vivim en el mateix país i que continuem publicant sobre temes d'ací som ignorats per la nostra mateixa societat"

Joan F. Mira, escriptor
'Lletres'

CRISTINA CALDERER

"En el món de la cultura hi ha molt de talent, però també molta pretensiositat i molt poca capacitat comunicativa"

Màrius Serra, escriptor
'La Universitat'

PERE VIRGILI

"A l'adolescència llegeixes novel·les per descobrir el món, quan et fas gran ja no et cal la ficció"

Belén Gopegui, escriptora
'El Periódico'

JORDI SOTERAS

"La literatura és vida i només vida, i quan no ho és no és ni literatura. No hi ha terme mitjà"

Juan Bonilla, novel·lista
'Leer'

CRISTINA CALDERER